Boomkwekerij Richard de Bie BV.
Voorheen: Koninklijke Boomkwekerij De Pijnboom, De Bie – Van Aalst BV.
te Zundert.

Coniferen, zaad-eest en pakloods.

6-8-1825: De geboortedatum van Adrianus van Aelst, later bekend als “Jaon van Aalst”. Na zijn huwelijk met Johanna Veraa wordt op 18-2-1852 hun dochter geboren; de later zo bekende Moeder Sjo - overleden op 6-2-1928 op bijna 76-jarige leeftijd.
Najaar 1862: Enkele adellijke Heren: Montens uit Loenhout en Van den Berg van Maxburg uit België komen jagen in hun bossen in Zundert. Bij hen sluiten zich andere jagers en drijvers aan, zodat er mogelijk meer wild te schieten is. Het zaad waaruit de bossen opgroeiden, werd in die tijd met de hand gezaaid. Na opkomst stonden er op de diepere delen te veel en op de hogere delen veel te weinig planten. Dit werd opgemerkt door een van de Heren en hij vroeg of iemand van zijn metgezellen een proef op wilde zetten door het zaad op een bedje te zaaien, zoals men sla zaait. Jaon van Aelst wilde dit wel proberen. Hij verzamelde kegels (masteproppen), liet ze bij de bakker in de afgekoelde oven of boven op de oven openspringen en zo had hij vervolgens het gewenste zaad. In het voorjaar van 1863 zaaide hij dit zaad in “zijnen hof”. Het zaad kwam goed op en hij hield alles volkomen onkruidvrij. Hij had al een grote partij eenjarige planten. Helaas ging de jacht in het najaar van 1863 niet door, maar Jaon overdunde zijn planten, plantte de helft uit en door het overdunnen waren de planten, die bleven staan afgepend. Tevreden met het resultaat verzamelde hij net als vorig jaar nieuwe kegels, waarvan hij het zaad op dezelfde manier weer uitzaaide.

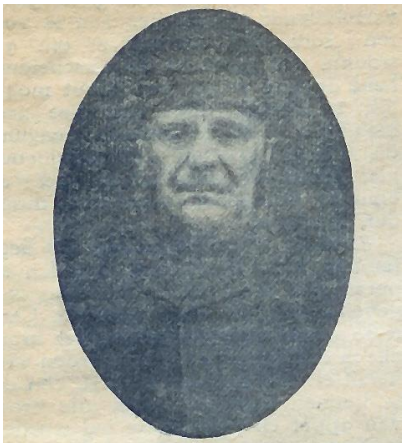

De Heer ADR. VAN AALST.

ZUNDERT. KWEEKERIJ „DE PIJNBOOM"

In het najaar van 1864 had hij dus 2-jr. afgepende, 2-jr. verplante en 1-jarige Pinus sylvestris. Nu kwamen de jagers wel en ze constateerden hetzelfde euvel als 2 jaar geleden. “Maar iemand van jullie zou toch een proef doen?” was de vraag. Jaon meldde zich en vertelde van het succes. Zeer interessant, vonden de Heren en vroegen hem om op de volgende jachtdag monsters mee te brengen. De Heren waren enthousiast en bestelden meteen zijn hele voorraad 2-jr.

afgepende en -verplante planten. Aldus levert Jaon in het voorjaar van 1865 zijn eerste kweek af, zijnde 20.000 planten en hij ontving voor deze hele partij 10 gulden. Hij ontving dus voor 1000 planten ongeveer net zoveel als nu voor een plant. In de jaren die nu volgen begint dochter Joanna – ons Sjoke - (ze is dan 14-15 jaar) een woordje mee te spreken. (Omdat zij in tegenstelling tot haar ouders wel kon lezen en schrijven, zich zeer bij de hand toonde, vriendelijk en welbespraakt was.) Al vroeg werd zij door haar vader Jaon er op uitgestuurd om met monsters klanten te bezoeken, haar koopwaar aan te bieden en zo de zaak verder bekendheid te geven. En inderdaad, ze kreeg veel klanten bij, verkocht vele tien- tot honderdduizenden planten en was daarom genoodzaakt partijen bij te kopen bij kleine plaatselijke kwekers. Het benodigde zaad werd intussen al jaren bijgekocht in de zaadhandel (Gorris-Ossendrecht). Door haar toedoen bleef de omzet maar stijgen, want ze bezocht naast de Oost-Nederlandse kastelen en Textielbaronnen ook de Westelijke Staten van Duitsland en de Belgische Kempen. Zo werd zij de spil waar de hele zaak om draaide en de trotse vader Jaon zag de noodzaak in om het inmiddels sterk uitgegroeide bedrijf op haar naam te zetten, terwijl hij het algemeen toezicht behield.

De kwekerij heet vanaf dan: **Boomkwekerij Joanna van Aalst** – (Aalst met dubbel a omdat zij dat zo wilde). In 1875 huwt ze met Petrus Waltherus de Bie, maar de meeste klanten kennen haar als Madame van Aalst of Madame Sjo en later wordt “Moeder Sjo” haar echte ”erenaam”. Uit hun huwelijk worden 4 meisjes en 6 jongens geboren, waarvan 2 jongens sterven aan de Spaanse griep. Bij haar huwelijk is de omzet aan Pinus reeds tot enige miljoenen gegroeid. In 1878 en 1888 worden resp. C.Victor en Jos R.M. de Bie geboren, de twee jongens die later de zaak zullen gaan leiden, want hun vader Petrus Waltherus is op 25-5-1895 (46 jaar oud) overleden. Hij laat Moeder Sjo achter met 8 kinderen, waarvan de jongste plm. 4 mnd. oud is. Zoon Victor komt dan thuis, op 17-jr leeftijd, om zijn moeder zoveel mogelijk te helpen. Op 4 februari 1900 krijgt het bedrijf een zware slag te verduren: Jaon van Aelst overlijdt. In 1902 komt zoon Jos R.M.de Bie thuis, plaatselijk bekend als “Jefke de Bie” omdat zijn moeder hem zo steeds noemde. Hij is in Zundert lang ”Jefke “ gebleven, ook al was hij inmiddels een boom van een man en sterk als een beer.

Vanaf dat moment heet de zaak voortaan: **Wed. de Bie-van Aalst en Zen**. Rond 1910 wordt besloten de boomkwekerij een naam te geven en wel ”De Pijnboom” uit respect en als hulde aan grootvader Jaon van Aelst, die met het zaaien van Pinus = Pijnboom begonnen was. Vanaf dat moment heet de boomkwekerij:
Boomkwekerij De Pijnboom, Wed.de Bie-Van Aalst en Zonen.

Uit de Prijs - Courant van de Firma Wed. de Bie-van Aalst en Zonen. Naast millioenen dennen, worden hier ook gekweekt millioenen heesters, laan-, sier- en woudboomen en allerlei plantsoenen.

De omzet is ontzettend gestegen als we l910 schrijven. De overlevering vertelt, dat er vlak voor de Eerste Wereldoorlog afgeleverd werd in totaal 65miljoen 1-en 2-jr. Pinus sylvestris. Voornamelijk naar de oostelijke Ned. Provincies, westelijk Duitsland en de Belgische Kempen. Maar ook naar Frankrijk, Oostenrijk, Hongarije en Rusland werden partijen geëxporteerd. Toen in 1914 de oorlog uitbrak bevond Victor de Bie zich in Rusland om daar zijn artikelen te verkopen. Ja, artikelen, want het assortiment was intussen zeer sterk uitgebreid met talloze soorten bos- en haagplantsoen, sierstruiken en laanbomen. Met grote moeite is hij via Finland en Scandinavië terug gereisd naar het Nederlandse Zundert. De jaren tijdens en na de Eerste Wereld Oorlog waren erg moeilijk. Naar Duitsland kon alleen geëxporteerd worden als dat contractueel vastlag. Daarna hield het op. De andere

landen namen praktisch gesproken niets meer af. De Pijnboom zag zich genoodzaakt miljoenen planten te vernietigen.

Op 31 December 1924 komt de Burgemeester van Zundert meedelen, dat het Hare Majesteit Koningin Wilhelmina heeft behaagd aan De Pijnboom de Hoge Onderscheiding te verlenen tot het voeren van het Predikaat **"Koninklijke Boomkwekerij"** een bewijs dat de activiteiten van de oudste Zundertse Boomkwekerij in de hogere regionen grote weerklank hadden gevonden. Op 18 April l926 overlijdt Victor de Bie, oud 47 jaar. Zijn vrouw wordt in zijn plaats firmant, maar zij heeft geen kennis van kwekerij. Zij heeft een gezin van 12 kinderen. Haar oudste zoon Piet zal in de kwekerij komen werken namens haar, samen met zijn Oom Sjef. Op 6 Februari l928, op bijna 77-jarige leeftijd komt Joanna de Bie-van Aalst, Moeder Sjo te overlijden. Een zware slag voor de boomkwekerij, waarvan zij in feite de grondlegster was. In l929 brak in de hele wereld een economische crisis uit. Ons bedrijf krijgt het moeilijk, maar weet zich desondanks het hoofd boven water te houden. Pas in 1936 klaart de horizon wat op en is er sprake van een kleine bedrijfswinst, wat lang niet het geval

22e Jaargang — No 23 —

ZUNDERTSCH NI

ABONNEMENTSPRIJS :

Dit blad verschijnt lederen Zaterdag en kost per jaar voor Nederland f 3.00, voor België f 4.50 voor de overige landen tot de postvereeniging behoorende f 4.50. Afzonderlijke nummers 7 cent.

Abonnementen worden dagelijks aangenomen.

Voor Zundert en Omst

DRUKKER-UITGEVER : WILLEM VORSSELMA

Telefoon No. 12. — Postrekening 29909.

1865 1925

DIAMANTEN JUBILEUM

VAN DE

Boomkweekerijen „DE PIJNBOOM"

DER

Firma Wed. de Bie-van Aalst & Zonen.

Zoo wij niet op de hoogte waren geweest, zouden wij bij het afdrukken der prijscouranten voor het seizoen '24—'25, waarin de firma het als eene behoefte gevoelde hare geachte cliënten hierop te wijzen, herinnerd zijn, dat deze zaak dit jaar haar zestig-jarig bestaan herdenkt.

« Begonnen in 't voorjaar 1863 met het uitzaaien van een paar pond zaad van de grove den, werden de daaruit gekweekte planten in het voorjaar 1865 afgeleverd ». Nu wij vernamen, dat dit zeldzaam jubileum op 9 Juni a.s. door de firma feestelijk zal worden herdacht, hebben wij omtrent de geschiedenis der kweekerij eenige

zijn tuin een groot biljart aan te leggen. 't Was dan ook hoofdzakelijk toe te schrijven aan de spotzucht van zijn kennissen, dat hij op zekeren dag tot zijn vrouw zei : « Moeder, ik zaai er nog een partijtje bij van 't jaar », niettegenstaande de goeie man, die zijn planten zoo goed verzorgd had en werkelijk prachtige eenjarige dennetjes had gekweekt, deze onmogelijk kwijt kon. Hoe kan het anders ? Personen, die als afnemers in aanmerking konden komen,

springlevend was en om het te bewijzen, liep ze enkele meters zonder stok voort, om dan met een « zie je wel ? » tot ons weer te keeren en ons uit te noodigen plaats te nemen. We waren direct in druk gesprek gewikkeld, want een praatje maken is d'r lust en leven. « Of haar dit niet vermoeide ? » vroegen we, toen ze ons eenige verhalen uit d'r leven had opgedischt, maar de eenvoudige vrouw antwoordde, dat ze zoo graag over de vroegere jaren praatte « alleen denk ik nou vanavond als ik te bed lig nog, dit of dat had ik hem ook eens moeten zeggen, want dan trekken al de voorvallen uit vroeger dagen nog eens in gedachten voorbij ».

Wij merkten op, hoe nauwkeurig zij nog de ligging der onderscheiden kasteelen, dorpjes enz. wist uit te schilderen en hoe zij nog de namen kende van allen, waarmee zij had kennis gemaakt. Geen enkel oud kasteel in de boschstreken van ons land, of ze was er geweest en wat opmerkenswaard is, zij kende ook de meeste geschiedenissen dier oude families, hun familiebetrekkingen en met een nauwkeurigheid, die bewondering afdringt, wist zij alles te in bijzonderheden te verhalen.

Bericht in "Zundertsch Nieuwsblad - juni 1925"

is bij andere bedrijven. De oudste zoon van J.R M.de Bie, Walter C.A.M.de Bie komt thuis van de Tuinbouwschool om zijn vader bij te staan bij het vele werk. Na wederzijds overleg treedt de Weduwe de Bie-Smit uit de Firma, omdat haar zoon Piet te kennen had gegeven een eigen bedrijf te gaan leiden: Boomkwekerij De Larix. Jos de Bie, (Sjefke) zet als enige directeur het bedrijf voort onder de oude naam:

”Koninklijke Boomkwekerijen De Pijnboom, Weduwe De Bie-Van Aalst en Zonen”.

Op 10 Mei l940 breekt de oorlog uit. De tijden worden weer moeilijk, zeker vlak na de splitsing. Gelukkig was juist in april de hele kwekerij voor zover nodig, weer opgeplant zodat de aankomende kweek veilig gesteld was. Een geluk bij een ware ramp.

1946: Nederland herrijst en ook de Boomkwekerij in het algemeen profiteert van het feit dat vele bomen gesneuveld zijn in de strijd om brandhout voor de kacheltjes. In 1953 komt Richard de Bie thuis van

De opkomst van Zundert.

Een brok geschiedenis.

In vroegere eeuwen was Zundert een landelijke en landbouwende plaats, met links en rechts bosschen en uitgestrekte heidevelden, waarop groote kudden schapen voedsel konden vinden, en wier uitwerpselen voor de vruchtbaarmakingen van den bodem hoogst welkom waren. Misschien dat de voorraad wol de oorsprong is geweest van een nijverheid, welke zich hier volgens de geschiedenis eertijds ontwikkelde. Maar de vroegere wolfabriekjes zijn langzamerhand verdwenen en er is niets van overgebleven dan de herinnering.

De Heer ADR. VAN AALST.

De aanwezigheid van een groote uitgestrektheid hoogveen in den Zuidwesthoek der gemeente bood gelegenheid tot de moerneering, die verschillende jaren werk verschafte aan tal van arbeiders. Voor de verzending van den gewonnen turf werden de vaarten gegraven naar Breda en Roosendaal, om daarheen de brandstof te vervoeren. Ook van die nijverheid is niets overgebleven dan de twee vaarten en haar vertakkingen, die thans voor de scheepvaart niet de minste waarde meer hebben en alleen als waterlossing nog dienst kunnen doen. Eveneens herinneren de oude landhuizen der ondernemende heeren, die door hun initiatief en hun financieering de verturving mogelijk maakten, nog aan het leven en vertier welke eertijds heerschten in de eenzame en moeilijk toegankelijke moervelden.

Als echt landbouwdorp lag Zundert tamelijk ver van de steden in den omtrek. Tot voor ruim l ¼ eeuw waren zandwegen de eenige verbindingsmogelijkheden. En hoe werden die destijds onderhouden ! Te verwonderen is het daarom niet, dat de bevolking in vroeger eeuwen meest op de eigen plaats was aangewezen, vooral ook, omdat de vervoermiddelen ontbraken en de afstanden te voet of per as moesten worden afgelegd. De boerenpaarden hadden de heele week door volop werk op het veld en de landbouwers, zelden tijd, om zich

Dit jaar zal het zoowat 75 jaar geleden zijn, dat de grondslag werd gelegd, waaraan de Zundertsche Boomkweekerijen haar ontstaan te danken hebben. Welk een vlucht deze kweekerijen hebben genomen kunnen wij best beoordeelen aan de duizenden prijscouranten, welke jaarlijks in 't najaar in onze drukkerij worden gedrukt, (de een al uitgebreider dan de andere) om daarna over heel Nederland en ver daarbuiten te worden verzonden. Zijn reeds verschenen of zullen eerst-daags verschijnen de prijscouranten van :

Koninklijke Boomkweekerijen „De Pijnboom", Firma Wed. de Bie van Aalst en Zonen ;

Koninklijke Boomkweekerijen „Wilhelmina", Firma Charles van Ginneken en Zoon ;

Boomkweekerijen „De Larix", Firma P. de Bie ;

Wernhoutsche Kweekerijen Firma Chr. Domen en Zonen ;

Firma W. C. Dictus ;

Firma Kinderen Doomen-Storms.

Een geacht ingezetene biedt ons over het ontstaan der **kweekerijen**, alsook over den **fruitteelt** in Zundert een bijdrage aan, waaraan we volgaarne een plaats verleenen.

tegen dat onwennig gewirwar opzag. De bewoners gingen stil en gelaten hun gang, bewerkten als vroeger hun landerijen, kapten hout en staken turf voor brandstof, kochten en verkochten bij den dorpshandelaar en bekommerden zich weinig om het drukke

Mej. JOHANNA VAN AALST.

verkeer, dat door hun dorp ging. Evenmin trokken zij er zich iets van aan, toen later dat verkeer werd verlegd over de spoorbaan, die langs Roosendaal liep en de eenmaal zoo druk bereden heirbaan tot een eenzamen, verlaten steenweg verviel, waar het gras aan de kanten tusschen de straatkeien opschoot, en de Kan-

Uit de Prijs - Courant van de Firma
Naast millioenen dennen, worde
heesters, laan-, sier- en woudb

ging voort en met behulp van zijn **ondernemende, energieke, vooruitziende dochter** zette hij onvermoeid voort en legde zoo den grondslag der groote boomkweekerij, welke nog steeds bestaat en bloeit en over heel Nederland en ver in het buitenland bekend is. Wat van Aalst in het klein is begonnen, vond navolging bij verschillende andere Kweekers, toen zij den gunstigen uitslag der onderneming zagen. En zoo leveren de boomkweekerijen in deze gemeente thans aan vele menschen werk en brood. De naam der gemeente Zundert is er door bekend geraakt tot in verre gewesten en jaarlijks komen vele bezoekers uit verschillende oorden naar deze plaats, om de Kweekerijen te bezoeken en te bewonderen. Want de teelt beperkt zich niet meer alleen tot grove dennen, zooals in het begin, maar allerlei planten worden er geteeld en bloemen in oneindige verscheidenheid. Afwisseling is er te over, en wie in de gelegenheid is onder geleide der eigenaars een of meer dagen in de Kweekerijen rond te wandelen, daar uitleg en verklaring te krijgen over alles, wat er groeit en bloeit, die zaat voldaan en tevreden heen en houdt slechts aangename gedachte aan Zundert over. En wie er voor leering komt, die vindt een haast onuitputtelijk veld voor studie. En als men houtgewassen, bloem of vruchtboomen noodig heeft, dan kan men hier in groote verscheidenheid en ruime hoeveelheid terecht.

Wij mogen gerust en met overtuiging zeggen, dat de boomkweekerijen aanmerkelijk hebben bijgedragen tot de opkomst en den bloei der gemeente Zundert, want het voorbeeld van de **Familie VAN AALST,** of liever **DE BIE,** want op dien naam staat thans de firma, heeft tal van navolgers gevonden, grootere en kleinere, die de teelt met onverzwakten ijver en succes doorzetten en steeds op hooger peil brengen.

Bericht in ' Zundertsche Courant - 28 sept. 1940'

militaire dienst, nadat hij eerst de Tuinbouwschool in Boskoop heeft gevolgd. Na een langdurige ziekte van zijn vader neemt hij onmiddellijk de in- en verkoop ter hand. Broer Walter houdt de supervisie over het werk buiten.

1960-1990: De tijd van de grote veranderingen in de Boomkwekerijen is aangebroken.
De vraag naar plantmateriaal verandert totaal door de moderne aanleg van bossen en stedelijk groen. De grote klanten zijn nu de overheid, de gemeenten, het Staatsbosbeheer en de Heide Maatschappij, de grootgrondbezitters en de tuincentra, want ook de particulier gaat
meer aandacht aan zijn tuin besteden. De wijze van vervoer wijzigt sterk: kistvormige pallets verschijnen, auto's met laadklep en/of heftrucs worden onmisbaar: alles moet doelmatiger en sneller. Ook de onkruidbestrijding wordt zowel mechanisch als chemisch aangepakt. Plastic hallen en warenhuizen worden gebouwd, ook rooimachines vindt men op de kwekerij. Het is in die jaren, dat de zaak, na een conflict met de fiscus wordt omgezet in Kon. Boomkw. De Pijnboom, De Bie –Van Aalst N.V., wat later weer wordt veranderd in B.V.

1965: de oudste Boomkwekerij te Zundert "De Pijnboom" viert zijn 100-jarig bestaan op uitbundige wijze. De oude Heer Sjef de Bie is in feite deze dag het middelpunt. Helaas gaat zijn gezondheid sterk achteruit, hij blijft de kwekerij bezoeken tot zijn tachtigste jaar. Dan gaat het niet meer. Op 26-7-1971, hij is dan 83 jaar, overlijdt hij in het ziekenhuis te Breda. In de jaren 1960-1975 beleeft het bedrijf een zeer grote bloei. Toch tekenen zich donkere wolken af. Grote plaatselijke bedrijven moeten liquideren en wel omdat de loonkosten en de sociale lasten steeds maar rigoureus blijven stijgen.

De Boer: 17 Sep 1965

Een eeuw geleden werd de grondslag gelegd voor de Zundertse boomkwekerij-cultures.

ZUNDERTS EERSTE BOOMKWEKERIJ

Koninklijke Boomkwekerijen „De Pijnboom"

De Bie-van Aalst n.v. herdenkt 100-jarig bestaan.

Met het 100-jarig bestaan van de Boomkwekerij „De Pijnboom", De Bie-van Aalst N.V., wordt een voor Zundert historisch feit herdacht. Het feit namelijk dat een eeuw geleden de grondslag gelegd werd van de Zundertse dennencultuur.

Het eerste zaaibed van enkele vierkante meters groeide in deze eeuw tot een oppervlakte van honderden hectaren en het assortiment werd uitgebreid tot een respectabele lijst. De economische betekenis van deze tak van de plaatselijke bedrijvigheid wordt duidelijker als men weet, dat het kwekerscentrum Zundert—Rijsbergen, het tweede belangrijkste centrum van Nederland, een omzet behaalde van 8 miljoen gulden.

Op de foto hiernaast de thans 77-jarige heer Jos de Bie, die zo'n belangrijk aandeel heeft gehad, niet alleen in de ontwikkeling van de boomkwekers-bedrijvigheid ter plaatse, maar ook in wijder verband, organisatorisch en sociaal een aktief beleid voerde om deze ontwikkeling mogelijk te maken.

1. De werktijd in een 10-tal jaren werd verkort van 50 uur per week naar 36.
2. Allerlei vrije dagen moeten doorbetaald worden, zoals snipper- en vakantiedagen, vakantietoeslag wordt ingevoerd middels CAO's. Ziektedagen moeten doorbetaald worden. Het einde van dit alles is nog lang niet in zicht.
3. Door het uitbreken van ziektes in de frambozenteelt en door de invoer van goedkope partijen aardbeien uit het Oostblok schakelden vele tuinders over naar kwekerij. Waren er in Zundert en omstreken in 1950 nog slechts plm. 40 kwekers, nu zijn er meer dan 500.

1978. Met het oog op zijn leeftijd wil Walter de Bie uit het bedrijf stappen. Er ontstaan grote spanningen. Als gevolg van bovengenoemde kostenstijgingen is de eigen kwekerij niet meer rendabel. Er zijn grote verliezen, die door de handel gecompenseerd worden. Men komt er niet uit op de vergaderingen en beëindiging van het bedrijf wordt geëist. Onder druk vindt een boelhuis plaats en dat wordt een ramp. De hele opstand wordt voor ongeveer 10% verkocht. Een verlies van 2 à 3 miljoen gulden.

Najaar 1982: Op aandringen van zijn naaste familie, zijn adviseurs en vele grote afnemers besluit Richard de Bie tot een doorstart en wel onder zijn eigen naam:
Boomkwekerij Richard de Bie B.V., omdat in een clausule bij de ophef van het oude bedrijf door de tegenpartij geëist was dat Richard, noch zijn nazaten ooit nog de naam De Bie-Van Aalst mochten

voeren. Dit zeer tot zijn verdriet en ongenoegen. Met 6 man wordt op zeer kleine schaal het bedrijf voortgezet. Het laatste geld wordt besteed aan de modernisering van het verouderde bedrijf. De resultaten zijn ongelofelijk Elk jaar groeit de kwekerij weer, dank zij de zeer moderne middelen, die te baat worden genomen zoals drainering, beregening, bemonstering van de gronden, nieuwe machines en apparaten en dat alles leidt tot zeer gunstige bedrijfsresultaten, zonder leningen, hypotheken of anderszins.

1988: In dit jaar komt er via de Gemeente Zundert een bericht binnen, dat het Predikaat Koninklijke Boomkwekerij niet langer gevoerd mag worden. Richard de Bie vraagt burgemeester Molhoek van Zundert zich te komen overtuigen hoe onberispelijk de kwekerij en ook de gebouwen met machines en apparatuur er bij staan. Burgemeester Molhoek adviseert, dit alles op papier te zetten, waarna hij er persoonlijk mee naar de Commisaris v.d. Koningin in ’s-Hertogenbosch zal gaan om dit bericht ongedaan te maken zodat het predikaat behouden blijft. Maar juist dit jaar viert het echtpaar Richard de Bie-Verheijen hun 25-jarig huwelijksfeest. Een unieke gelegenheid om alle narigheid uit het verleden te doen vergeten.
Hij kiest voor de verzoening en het Predikaat Koninklijke is voorgoed verloren. Erg jammer!
29-9-88: Mevrouw Miep de Bie, die 40 jaar aan het bedrijf verbonden was en die mede door haar inzet de doorstart tot een succes maakte, overkomt een zwaar ongeluk, dat haar geestelijk zeer handicapt. Zij is niet langer in staat haar diensten aan te bieden. Wel blijft ze nog vaak op kantoor komen, maar is niet meer in staat te werken.

In 1991 dient zich de vijfde generatie aan. De zonen van Richard: Henk en Michael worden in het bedrijf van vader opgenomen. Vanaf nu is de ontwikkeling niet meer te stuiten. Het is verbazingwekkend. Percelen, die nauw aansluiten bij de bestaande kwekerij worden aangekocht. Nieuwe machines, auto’s, busjes, een vrachtauto, heftrucs, computers komen op het bedrijf. Het assortiment wijzigt zich. Nieuwe goede soorten komen, mindere gaan er uit. De contractkweek wordt sterk uitgebreid. Ook de kwaliteitseisen worden fors aangescherpt. Slechts de allerbeste kwaliteit geldt. In 1996 is Richard de Bie 66 jaar en draagt hij het bedrijf over aan zijn zonen Henk en Michael. Hun kennis en werklust staan garant voor de kwaliteit, die het bedrijf nu kent. Er is nog steeds een sterke groei. Binnenkort zal het bedrijf 35 hectaren groot zijn.

Ik, Richard de Bie – schrijver van deze historie – ben ontzettend trots op mijn zonen, omdat ze onze zaak op deze manier laten voortbestaan. En ik ben er van overtuigd, dat Jaon van Aalst, Moeder Sjo en echtgenoot Piet de Bie en mijn vader Sjefke de Bie dat ook zouden zijn.
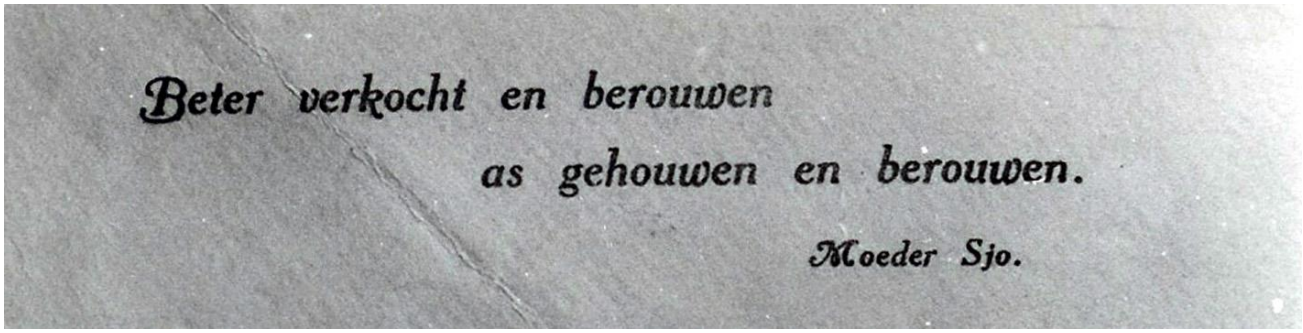
12-9-2005. Richard de Bie